

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4Csp/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200640
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Calko
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619200640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Michal Calko, v právnej veci žalobkyne Q. H., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, XXX XX F., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 906,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 906,90 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobkyni voči žalovanej strane náhradu trov konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná strana je povinná zaplatiť súdny poplatok z návrhu v sume 54,00 eur na účet súdu vedený v štátnej pokladnici cestou prevádzkovateľa systému, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku platobným predpisom.

odôvodnenie:

1) Žalobkyňa sa podaným žalobným návrhom domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 906,90 eura s príslušenstvom, ktorý odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník, pod sp. zn. 4C/302/2013 sa žalobou v postavení spotrebiteľky domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku. V konaní bola úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník, pod sp. zn. 4C/302/2013, z 3.2.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/240/2015, z 20.7.2016, ktoré sa stali právoplatnými 25.8.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „K tejto dojednanej doložke/rozhodcovskej zmluve je potrebné zdôrazniť, že táto má formulárovú predtlač, ďalej článok II. Predmet zmluvy bod. 1.,2., nebol dojednaný individuálne, túto stanovil dodávateľ v danom prípade žalovaná pričom právne následky z toho plynúce platia pre žalobkyňu a nezbavujú žalovanú zodpovednosti pretože práve žalovaná titulom zmluvy o úvere uplatnila nárok na rozhodcovskom súde a tento stav ju nezbavuje zodpovednosti, že rozhodcovská doložka/zmluva nebola dojednaná individuálne pričom bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že žalobkyňa bola a je v pozícii slabšieho účastníka, pričom akékoľvek vyhlásenia žalobkyne ako dlžníka

- 2 -

4Csp/33/2019

sú v formulárovej predtlači na zmluve a pre žalobkyňu ako priemerného spotrebiteľa aj ťažko pochopiteľne, tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere žalovaná v danom prípade vystupovala ako dodávateľ, lebo pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, lebo z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jej činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalobkyňa pri

uzatváraní zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V predmetnej zmluve je označená svojím menom, priezvisko, bydliskom a rodným číslom. Nie je tam uvedený žiadny údaj, na základe ktorého bolo možné žalobkyňu označiť za podnikateľa. Napokon to ani nebolo možné, lebo z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobkyňa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemal oprávnenie na podnikateľskú činnosť a z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobkyňa nepodniká ani nepodnikala. Naopak z výsluchu žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 6.11. 2013 jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy starala o svoju matku (ležiaci pacient) a poberala príspevok na opatrovanie cca 190,00 eur/mesačne z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Úver brala za účelom splatenia predchádzajúceho dlhu, na ktorý jej stiahla polovicu finančných prostriedkov a zvyšnú časť peňazí použila na štúdium svojich detí. Pokiaľ ide o uzatvorenie úverovej zmluvy, žalobkyňa v zmluve nič nezaškrtovala (políčko povolenie), to urobila obchodná zástupkyňa žalovanej. V prejednávanej veci nepochybne ide o štandardnú typovú zmluvu medzi podnikateľom a spotrebiteľom, navyše podľa obsahu spisu dodávateľ preukázateľne navyše nevysvetlil spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky/zmluvy, rozdiel od občianskeho súdneho konania, nepredstavil tejto pravidla podľa akých sa bude viesť súkromný súdny proces a nedal jej po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa. Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovávať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Opak tomu nevhodné predkladanie podmienok predstavuje jednu z nekalých obchodných praktík (klamlivá obchodná praktika). Predkladanie rozhodcovských doložiek/zmlúv spotrebiteľom za podmienok keď nepoznajú pravidla arbitráže - predmet rozhodcovskej zmluvy, nevenujú tomu dostatočnú pozornosť (formuláru) sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľa, pričom na tom nič nemení technika predkladania, či už je doložka zakomponovaná do Všeobecných obchodných podmienok (zmluvných) alebo vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste, v danom prípade spôsobom ako je vyššie uvedené. Neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky (zmluvy) tak aj nový kvalifikovaný záväzok ktorý mal vzniknúť z takého vadného súkromnoprávneho procesu nie je v súlade s dobrými mravmi. Rozhodca nerešpektoval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku ako aj odklad jeho vykonateľnosti. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä zo vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak začne konanie pred rozhodcom čo v danom prípade aj za netransparentných podmienok bolo. Nakoľko súd žalobe vyhovel zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 2.8. 2013 sp. zn. 05737/2013, týmto sa sleduje ochrana občana spotrebiteľa (žalobkyne).“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv nakoľko svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 50 % zo sumy 1.813,79 eur t.j. sumu 906,90 eur. Suma 1.813,79 eura predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru (1.400,- eur) a

- 3 -

4Csp/33/2019

sumou 3.213,79 eura, ktorej zaplata sa od žalobkyne žalovaný dožadoval napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Suma 3.213,79 eura predstavuje súčet sumy 2.017,79 eura žalovanej na rozhodcovskom súde (a to na podklade neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku) a sumy 1.196,- eur, ktorú žalobkyňa do podania žaloby na rozhodcovskom súde žalovanému zaplatila (suma 1.196,- eur vyplýva z návrhu na začatie rozhodcovského konania). Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vyplýva z § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase podpisu zmluvy (zákon o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere č. 808000138 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) a y). V zmluve totiž absentuje úroková sadzba, doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, ročná percentuálna miera nákladov, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a zároveň

aj primeraná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Žalobnému návrhu navrhla vyhovieť, uplatnila trovy konania.

2) Podľa § 180 CSP boli splnené podmienky, aby súd otvoril pojednávanie, pojednával a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, žalobkyňa v konaní bola zastúpená advokátom, zotrvala na podanom žalobnom návrhu a jeho dôvodoch. Žalovaná strana vo veci podala písomné vyjadrenie, pojednávanie nežiadala odročiť, nepripojila sa k žalobnému návrhu.

3) Žalobkyňa žalobný nárok primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje od rozhodnutia - Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/302/2013 sa žalobou v postavení spotrebiteľky domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku. V konaní bola úspešná, rozsudkom Okresného súdu Svidník, pod sp. zn. 4C/302/2013, z 3.2.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/240/2015, z 20.7.2016, ktoré sa stali právoplatnými 25.8.2016. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „K tejto dojednanej doložke/rozhodcovskej zmluve je potrebné zdôrazniť, že táto má formulárovú predtlač, ďalej článok II. Predmet zmluvy bod. 1.,2., nebol dojednaný individuálne, túto stanovil dodávateľ v danom prípade žalovaná pričom právne následky z toho plynúce platia pre žalobkyňu a nezbavujú žalovanú zodpovednosti pretože práve žalovaná titulom zmluvy o úvere uplatnila nárok na rozhodcovskom súde a tento stav ju nezbavuje zodpovednosti, že rozhodcovská doložka/zmluva nebola dojednaná individuálne pričom bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že žalobkyňa bola a je v pozícii slabšieho účastníka, pričom akékoľvek vyhlásenia žalobkyne ako dlžníka sú v formulárovej predtlačí na zmluve a pre žalobkyňu ako priemerného spotrebiteľa aj ťažko pochopiteľne, tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že už pri uzatváraní zmluvy o úvere žalovaná v danom prípade vystupovala ako dodávateľ, lebo pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, lebo z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jej činnosti je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V predmetnej zmluve je označená svojím menom, priezvisko, bydliskom a rodným číslom. Nie je tam uvedený žiadny údaj, na základe ktorého bolo možné žalobkyňu označiť za podnikateľa. Napokon to ani nebolo možné, lebo z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobkyňa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemal oprávnenie na podnikateľskú činnosť a z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobkyňa nepodniká ani nepodnikala. Naopak z výsluchu žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 6.11. 2013 jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa v čase uzatvorenia úverovej zmluvy starala o svoju matku (ležiaci pacient) a poberala príspevok na opatrovanie cca 190,00 eur/mesačne z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Úver brala za účelom splatenia predchádzajúceho dluhu, na ktorý jej stiahla polovicu finančných prostriedkov a zvyšnú časť peňazí použila na štúdium svojich detí. Pokiaľ ide o uzatvorenie úverovej zmluvy, žalobkyňa v zmluve nič nezaškrtovala (políčko povolenie), to urobila obchodná zástupkyňa žalovanej. V prejednávanej veci nepochybne ide o štandardnú typovú zmluvu medzi podnikateľom a spotrebiteľom, navyše podľa obsahu spisu dodávateľ preukázateľne navyše nevysvetlil spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky/zmluvy, rozdiel od občianskeho súdneho konania, nepredstavil tejto pravidla podľa akých sa bude viesť súkromný súdny proces a nedal jej po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa. Na individuálne dojednanie je potrebné rešpektovať a zachovávať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Opak tomu nevhodné predkladanie podmienok

- 4 -

4Csp/33/2019

predstavuje jednu z nekalých obchodných praktík (klamlivá obchodná praktika). Predkladanie rozhodcovských doložiek/zmlúv spotrebiteľom za podmienok keď nepoznajú pravidla arbitráže - predmet rozhodcovskej zmluvy, nevenujú tomu dostatočnú pozornosť (formuláru) sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľa, pričom na tom nič nemení technika predkladania, či už je doložka zakomponovaná do Všeobecných obchodných podmienok (zmluvných) alebo vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste, v danom prípade spôsobom ako je vyššie uvedené. Neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky (zmluvy) tak aj nový kvalifikovaný záväzok ktorý mal vzniknúť z takého vadného súkromnoprávneho procesu nie je v súlade s dobrými mravmi. Rozhodca nerešpektoval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku ako aj odklad jeho vykonateľnosti. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä zo vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak začne konanie pred rozhodcom čo v danom prípade aj za netransparentných podmienok bolo. Nakoľko súd žalobe vyhovel zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s.,

Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 2.8. 2013 sp. zn. 05737/2013, týmto sa sleduje ochrana občana spotrebiteľa (žalobkyne).“

4) Žalobkyňa ako spotrebiteľka uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv nakoľko svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požaduje vo výške 50 % zo sumy 1.813,79 eur t.j. sumu 906,90 eur. Suma 1.813,79 eura predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru (1.400,- eur) a sumou 3.213,79 eura, ktorej zaplata sa od žalobkyne žalovaný dožadoval napriek tomu, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Suma 3.213,79 eura predstavuje súčet sumy 2.017,79 eura žalovanej na rozhodcovskom súde (a to na podklade neplatnej rozhodcovskej doložky, ktorá predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku) a sumy 1.196,- eur, ktorú žalobkyňa do podania žaloby na rozhodcovskom súde žalovanému zaplatila (suma 1.196,- eur vyplýva z návrhu na začatie rozhodcovského konania).

5) Žalobkyňa bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru odôvodnila ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. platného a účinného v čase podpisu zmluvy (zákon o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere č. 808000138 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), j), k) a y). V zmluve totiž absentuje úroková sadzba, doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti úveru, ročná percentuálna miera nákladov, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a zároveň aj primeraná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver.

6) Žalovaná strana k žalobnému návrhu podala písomné vyjadrenie z ktorého okrem iného vyplýva, že pri rozhodovaní o tom či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný považuje žalobcom uplatnené finančné zadosťučinenie za neprimerané pretože ide len o niekoľkonásobne uplavenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Určenie konkrétnej výšky je síce vo vylúčnej kompetencii všeobecných súdov, ktoré sú povinné individuálne posúdiť každý jednotlivý prípad s ohľadom na kritéria stanovené v zákone. Ďalej konanie žalobcu formou podania žaloby na primerané finančné zadosťučinenie nie je adekvatné okolnostiam nakoľko žalobkyňa mala možnosť brániť sa v počiatočnom kontraktáčnom postupe a napriek tomu bola úplne ľahostajná, žalobca sa mohol brániť primerane aj iným spôsobom než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Žalobný návrh navrhol zamietnuť.

- 5 -

4Csp/33/2019

7) Podľa § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8) Predmetom konania vo veci bol nárok žalobkyne opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Dané ustanovenie zákona upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho (voči tomu), kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza právnej normy (ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušeného práva alebo povinnosti ustanovenej Zákom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými právnymi predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je, Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

9) Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalobkyňa si voči žalovanému úspešne uplatnila porušenie práva osobitným predpisom (Občiansky zákonník) na Okresnom súde Svidník, ktorý rozsudkom zo dňa 3.2.2015, č. k. 4C/302/2013-84 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.7.2016 sp.zn. 18Co/240/2015-113 (právoplatné 25.8.2016) a v konaní bola úspešná.

10) Nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenie považoval súd za dôvodný a uplatnenú sumu vo výške 906,90 eur za primeranú. Žalobkyňa sa ako spotrebiteľ domáhala ochrany svojich práv v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/302/2013-84 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.7.2016 sp.zn. 18Co/240/2015-113 pričom v tomto konaní bola úspešná. Súd prvej inštancie doplňuje o bod 22 odvolacieho rozsudku - nemožno tak súhlasiť s názorom žalovaného prezentovaným v priebehu konania pred prvostupňovým súdom, ako aj v odvolaní, že tým, že vyhotovil samostatné - osobitné zmluvné dojednania pod číslom 01/2007, ktoré v bode II.2 formuluje vôľu účastníkov v prípade akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je individuálne dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky. Ako správne konštatoval prvostupňový súd, ani takto formulovaná časť Všeobecných obchodných podmienok nemá charakter individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Odvolací súd poukazuje na judikatúru NS SR Cdo/1/2012, 6Cdo 3/2013 a konštatuje, že časť zaverečných ustanovení všeobecných poistných podmienok v predmetnej zmluve uzavretej medzi účastníkmi, ktorá je označená ako osobitné zmluvné dojednania pod číslom 01/2007 nemajú charakter individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Osobitné zmluvné dojednania sú súčasťou všeobecných poistných podmienok a sú súčasťou uzavretej poistnej zmluvy, čo vylučuje prijatý záver o osobitne dojednanej zmluvnej podmienke.

11) Na základe vyššie uvedených skutkových zistení súd rozhodol o nároku žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadostučinenie spôsobom uvedeným vo výroku číslo I. tohto rozsudku, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi primerané finančné zadostučinenie vo výške 906,90 eur, nakoľko bolo preukázané, že v konaní 4C/302/2013 (v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp.zn. 18Co/240/2015 (právoplatné 25.8.2016), táto bola ako žalobkyňa v postavení

- 6 -

4Csp/33/2019

spotrebiteľa, v konaní bola v celom rozsahu úspešná. Žalobkyňa si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/302/2013 voči žalobkyňi uplatnila zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, zo dňa 2.8.2013, sp. zn. 05737/2013 a odkladu jeho vykonateľnosti. Žalobkyňa žalobný návrh právne odôvodnila ustanovením § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá“, ustanovením § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nutená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalobkyňa ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požadovala vo výške 906,90 eur.

12) Nárok žalobkyne súd považoval za dôvodný a suma 906,90 eur predstavuje primerané finančné zadostučinenie titulom uplatňovaného práva z už citovaného rozhodnutia tunajšieho súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože boli porušené práva žalobkyne ako spotrebiteľa a tieto boli spôsobilé privodiť jej ujmu, pričom tento stav bol v konaní riadne preukázaný, žalobkyňa bola v konaní úspešná, pričom toto postačuje na uplatnenie nároku na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah a žalovaný bol povinný prinajmenšom konať v súlade s dobrými mravmi. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovanej strany ohľadom jej argumentácie, pretože titulom uplatňovaného primeraného finančného zadostučinenia bolo rozhodnutie tunajšieho súdu (4C/302/2013-84) v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu (18Co/240/2015), ktorým bolo zistené porušenie spotrebiteľského práva žalobkyne zo strany žalovaného. Žalobkyňa ako spotrebiteľ uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, nakoľko tieto musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, tak aby sa dodávateľ

nedopúšťal recidívy, zároveň aj funkciu relutánu. Súd prvej inštancie odmietol dôvody žalovanej strany v jej argumentácii (bod 6 odôvodnenia). Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa rozsudkom zo dňa 3.2.2015 sp. zn. 4C/302/2015-84 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu 18Co/240/2015 z 20.7.2016 preukázala titul na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu uplatneného nároku spôsobom ako je vyššie deklarované. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že porušenie práva žalobkyne ako spotrebiteľa aj napriek tomu, že v konaní bola úspešná bolo spôsobilé privodiť žalobkyňu ako spotrebiteľke ujmu, teda žalovaná strana vždy, v každej spotrebiteľskej veci musí konať v súlade s dobrými mravmi, nesmie zneužívať svoje postavenie formulárovými zmluvami, pretože citované ustanovenie na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoje právo s týmto počíta v rámci primeraného finančného zadosťučinenia, lebo neprimerané podmienky zároveň spôsobujú neprimerané následky pre spotrebiteľa v danom prípade žalobkyne zatiaľ iba v rovine uplatneného práva, čomu zodpovedá predmetná žaloba a súdom priznaný nárok primeraného finančného zadosťučinenia. Neobstojí ani námietka, že žalovaná strana vstúpila do predmetného právneho vzťahu titulom zmluvy, nakoľko dodržiavanie práv spotrebiteľa nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), zároveň podľa ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, proti tomu, kto právo ohrozí alebo poruší, možno sa domáhať ochrany u orgánu, ktorý je na to povolaný. Ak nie je v zákone ustanovené niečo iné, je týmto orgánom súd.

13) Súd prvej inštancie dopĺňa, že nárok žalobkyne posúdil v súlade s ochranou spotrebiteľa, ako slabšej strany v konaní, preto je smutné, ak žalovaná strana vo vzťahu k žalobkyňu okrem iného

- 7 -

4Csp/33/2019

namieta jej postup, že toto požaduje vo výške 906,90 eur, žalobkyňu nevznikla žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala primerané finančné zadosťučinenie, teda žalovanou stranou napadaný stav súd prvej inštancie posúdil a konštatuje, ak žalovaná strana má výhrady voči žalobnému návrhu, resp. celému procesnému postupu žalobkyne vôbec v konaní (bod 1 odôvodnenia) aj teraz v tomto konaní tak z toho vyplýva, že žalovaná strana zrejme považuje za obvykle, svoj postup v konaní, ktorým bol vydaný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 2.8. 2013, sp. zn. 05737/2013 a s tým spojený procesný postup rozhodcovského rozsudku, teda tento stav vedome a priamo vyvolala žalovaná strana, pričom už v štádiu vydania rozhodcovského rozsudku táto mala prinajmenšom vedomosť (§ 3 Občianskeho zákonníka) na konanie v súlade s dobrými mravmi, aj napriek tomu konala tak, žalobkyňa bola vystavená psychickému stresu byť účastníka v konaní proti silnejšej stránke, preto súd prvej inštancie z už uvedených dôvodov sumu 906,90 eur považuje za primeranú (bod 4 odôvodnenia). Žalobkyňa uplatnila nárok primeraného finančného zadosťučinenia spôsobom upravujúcim v § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Z., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, žalovaná strana bola si vedomá existencie tohto ustanovenia, aj napriek tomu konala ako konala, preto procesný postup žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenia je dôvodný a daný, priznané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia žalovanej strany je primerané a toto má zároveň odradzovať žalovaného aby do budúca sa takého konania dopúšťal.

14) Súd sa nestotožnil s námietkami žalovaného uvedenými vo vyjadrení (bod 6 odôvodnenia). Tvrdenie, že „konanie žalobcu formou podania žaloby na primerané finančné zadosťučinenie nie je adekvatné okolnostiam nakoľko žalobkyňa mala možnosť brániť sa v počiatkoch kontraktčného postupu a napriek tomu bola úplne ľahostajná, žalobca sa mohol brániť primerane aj iným spôsobom než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania“ súd nepovažoval za dôvodné. Vykonaným dokazovaním, bolo jednoznačne preukázané, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie bol uplatnený v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, z titulu úspešného uplatnenia práva na zrušenie rozhodcovského rozsudku, kde žalobkyňa bola v postavení spotrebiteľa v konaní bol úspešná, tento stav žalovaná strana nepopiera.

15) Súd prvej inštancie k žalobnému nároku žalobkyne dopĺňa, že zo znenia ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa nevyplýva pre úspešnosť priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, aby porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované (deklarované) samostatným výrokom v súdnom rozhodnutí vo veci samej, titulom ktorého sa žalobca domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobou na civilnom súde. Povinnosť deklarovať porušenie

práva spotrebiteľa samostatným výrokom nie je v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne (výslovne) daná, preto je nutné danú právnu normu vykladať rozširujúco (extenzívne) a samotnú dikciu právnej normy „na súde úspešne uplatnenie porušenia práva a povinnosti“ v každej konkrétnej veci individuálne. Právo, respektíve nárok na primerané finančné zadost'učinenie (v zmysle § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa) ma spotrebiteľ voči tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom zodpovedá.

16) Preto na základe toho bolo potrebné vo veci takto rozhodnúť.

17) Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku - súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku - o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19) Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku - o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením,

- 8 -

4Csp/33/2019

ktoré vydá súdny úradník.

20) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto súd jej priznal voči žalovanej strane náhradu trov konania na účet právneho zástupcu v rozsahu 100 % o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

21) Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správny súdom.

22) V danej veci bol žalobca v zmysle § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb., ako spotrebiteľ domáhajúci sa svojho práva podľa osobitného predpisu (zákon. č. 250/2007 Z.z.) oslobodený od poplatku za podanie žaloby, pričom v konaní bola úspešná. Pretože žalobkyňa bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov a v konaní úspešná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby na súd v sume 54,00 eur. Poplatok bol stanovený podľa položky číslo 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch, ako 6 % z hodnoty predmetu sporu (6 % z hodnoty sporu = 54,00 eur). Žalovanej strane bola povinnosť tento zaplatiť platobným predpisom výrokom číslo III. rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Svidník, Sovietskych hrdinov 200/35, 089 01 Svidník na Krajský súd Prešov a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Podľa § 356 Civilného sporového poriadku, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku: a)vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia, b)pre zmeškania okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 358 Civilného sporového poriadku odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 360 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvom podľa § 77.

Podľa § 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dni od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeru, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a)sa týkajú procesných podmienok, b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo, d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 226 Civilného sporového poriadku právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 232 ods. 1 Civilného sporového poriadku vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.